

jeg har tilladt mig endnu en Gang at tale om dette Forhold.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Det meget ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) talte i Gaar om Færdselsforholdene ved Odense og navnlig om de Færdselslinier, der Nord fra føre over Statsbanerne ind til Byen. Han ankede med Rette, forekommer det mig, over disse Forhold, og sagde, at det var et Guds Under, at der ikke allerede var sket mangfoldige Ulykker der. Deri har det ærede Medlem vist ganske Ret. Der er næppe noget Sted i Danmark, hvor der er en saa stor Færdsel, og hvor der frem og tilbage gaar saa mange Tog om Dagen som netop der. Vi skulle huske paa, at det er ikke alene Statsbanerne med sine mange Tog, som køre frem og tilbage der Døgnet igennem. Der er 3 andre Jernbaner, hvis Spor gaa parallelt med Statsbanernes Spor, som ogsaa have deres Fart der forbi hen til Hovedbane-gaarden, og mellem disse Jernbaner behøver jeg blot at nævne den sydfynske Bane, som kører med sine 14 Tog daglig frem og tilbage. Lægge vi alt dette sammen, maa det være klart for enhver, at det ikke er behageligt for Landboere at komme kørende med Hest og Vogn, særlig ogsaa af den Grund, at den ene og stærkest befærdede Overkørsel ligger lige inden for den Grænse, hvor Rangeringen foregaar fra Statsbanegaarden, Naar der ikke er Tog i Vente, eller naar der ikke netop er Tog, der passere, er der uafbrudt Rangering af Vogne frem og tilbage ved denne overordentlig stærkt befærdede Forbindelsesvej. Det meget ærede Medlem mente derfor, det var paa høje Tid, at der blev gjort noget for at raade Bod paa den Sandsynlighed for Fare, der er til Stede her. Ja, deri er jeg selvfølgelig ganske enig med det ærede Medlem, men jeg mener dog, der maa gaa Overvejelser forud, før man gaar til den ret store Bekostning, der vil være forbunden med paa dette Sted at skulle køre enten under Jernbanespor eller oven over det.

For et Par Aars Tid siden forelaa der for Rigsdagen et Forslag om Dobbeltspor gennem Fyn med en betydelig Udvidelse af Stationspladsen ved Odense. Hvis man nu altsaa forhaster sig og fik Manglerne ved disse Overkørsler rettede i Øjeblikket, og man bagefter kom til Udvidelsen af Stationspladsen som Følge af Vedtagelsen af et Dobbeltspor gennem Fyn, er det ret sandsynligt, at vi ville komme til at gøre

Bekostninger nu, som vi maaske om ganske faa Aar delvis ville komme til at gøre om igen, og det er det, jeg vilde advare imod. Men idet ogsaa jeg ønsker, at der snarest muligt maa blive gjort noget paa dette Sted mod den øjensynlige Fare, der er forbunden med at køre der, maa jeg dog henstille til den høje Regering at tage under alvorlig Overvejelse, om det, saadan som en tidligere Indenrigsminister har udtalt, er urimeligt i Længden paa forsvarlig Maade at besørge Trafikken gennem Fyn, medmindre der bliver anlagt et Dobbeltspor, eller man gaar til den Udvej som ogsaa er paapeget, at unnlade Dobbeltsporet og leder en Del af Trafikken over paa andre Linier. Jeg for mit Vedkommende har gjort, hvad jeg har kunnet her i nogle Aar for at faa en Ende paa denne Sag, og enkelte Medlemmer ville maaske finde, at det er trivelt hvert Aar at skulle høre den samme Vise sunget. Men jeg synes, at Sagen har saa stor Interesse, at den ikke bør gaa i Glemmebogen. Jeg har derfor ogsaa i Fjor spurgt den højtærede Minister, hvad han mente om den Ting. Han var nu af en ganske anden Mening end den tidligere Indenrigsminister. Den tidligere Indenrigsminister havde udtalt i de Motiver, der ledsagede Forslaget om Dobbeltsporet, at det var ikke muligt længere paa tilbørlig Maade at bestride det rejsende Publikums og Godsforsendelsernes mest berettigede Krav med det enkelte Spor og navnlig heller ikke med Færgefarten over Lille Bælt. Der maatte gøres noget, og vi vide jo, hvad han foreslog: den faste Bro over Lille Bælt. Det er ogsaa efter mit Skøn klart, at et Dobbeltspor gennem Fyn vil konsekvent føre til en fast Bro over Lille Bælt om kortere eller længere Tid til Trods for de enorme Udgifter, som en saadan Sags Gennemførelse vil kræve. Men netop derfor er det, at adskillige ærede Medlemmer her i Tinget foruden mig have ment, at det var bedst i god Tid eller allerede nu at tage under Overvejelse, om man virkelig skal gaa til en Gennemførelse af Dobbeltspor gennem Fyn med fast Bro over Lille Bælt, eller om man ikke hellere skulde forsøge at lede en Del af den Trafik, som nu overbebyrder det enkelte Spor paa Fyn, over paa andre Linier. Jeg har for mit Vedkommende hævdet og gjort mit til at henlede Opmærksomheden paa, at der er en Linie, som frembyder sig ganske af sig selv, idet vi have en Statsbane, der gaar fra Nyborg over til Faaborg. Denne kan kun ved at forlænges en lille Stump føres helt ud til et Punkt ved Lille